

[Undervisningsministeren.]

uddannelsesloven skal foretages. Vi har en hel del andet at se til lige netop i disse dage.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om højere forberedelseseksamen.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 113) findes i tidenden sp. 2376, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1143).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ritt Bjerregaard: Som det fremgår af betænkningen, har udvalget — på nær et enkelt mindretalsændringsforslag, som jeg skal vende tilbage til — været enig om at indstille lovforslaget til vedtagelse med nogle enkelte mindre ændringer. Udvalget har særlig understreget betydningen af, at der ved optagelse til HF fortrinsvis gives adgang for ansøgere, der har været ude i erhverv, men det havde vi under første behandling en drøftelse af, så det skal jeg ikke gå nærmere ind på her.

Men siden førstebehandlingen er der fremkommet et materiale om den sociale rekruttering til HF, der er udarbejdet af Erik Jørgen Hansen fra socialforskningsinstituttet, og jeg skal benytte lejligheden til at understrege nogle af de konklusioner, undersøgelsen når frem til, uden i øvrigt nærmere at beskrive undersøgelsen, der jo er tilgængelig igennem undervisningsministeriets tidsskrift Uddannelse i marts 1973.

Undersøgelsen konstaterer, at den sociale sammensætning af HF-eleverne er betydelig mindre skæv end den sociale sammensætning af gymnasieeleverne, ligesom det er værd at notere, at den udvæl-

gelse af elever til HF, der hidtil af pladshensyn har været nødvendig, ikke også medfører en social sortering. Lad mig i øvrigt også til undervisningsministerens overvejelse citere den sidste del af rapporten:

„Man synes imidlertid sammenfattende at kunne konkludere, at HF i betydelig højere grad end gymnasiet har været i stand til at rekruttere forholdsvis mange unge fra de „lavere“ sociale lag. Er det en målsætning for vor uddannelsespolitik at arbejde for en mere ligelig social rekruttering til de gymnasiale uddannelser, synes HF således at være et meget bedre uddannelsespolitisk redskab end gymnasiet. Det kan derfor forekomme paradoksalt, at gymnasiet har fået mulighed for at optage alle egnede, mens kapaciteten — på trods af en kraftig udbygning år for år — har været for lille ved HF. Af tallene kan man også slutte, at den samlede rekruttering til HF plus gymnasiet ville have været noget mindre skæv, hvis man havde kunnet optage alle kvalificerede ansøgere til HF. Er det således nødvendigt af kapacitetsmæssige grunde at afvise ansøgere, ville en lighedsmålsætning i lidt højere grad have været opfyldt, hvis det havde været muligt at lade en sådan begrænsning ramme gymnasiet fremfor HF.“

Hvad angår mindretalsudtalelsen fra SF om at bibeholde den oprindelige formulering om kristendomsundervisningen, blot den bemærkning, at når socialdemokratiet har ønsket en ændring, hænger det, som det siges i bemærkningerne til lovforslaget, sammen med betænkningen vedrørende religionsundervisningen i gymnasiet, på studenterkursus og HF, hvor man anbefaler, at fritagelsesmuligheden forsvinder, da faget må betragtes som et rent kundskabsfag. At fritagelsesmuligheden for andre trossamfund så alligevel er opretholdt, hænger jo sammen med, at religionsundervisningen for nogle af disse mennesker ikke betragtes som rent kundskabsmeddelende.

Jeg skal med disse bemærkninger indstille lovforslaget til vedtagelse.

Ellen Strange Petersen: På det konservative folkepartis vegne kan jeg sige, at vi kan tiltræde de ændringsforslag, som undervisningsministeren har stillet, idet vi finder,